

UZASADNIENIE

Ponad pięcioletnie doświadczenia w zakresie funkcjonowania przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92, poz. 881 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) wskazują na potrzebę dokonania zmian i uzupełnień legislacyjnych dotyczących zasad i procedur kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu, w celu wdrożenia rozwiązań zapewniających podniesienie efektywności działań kontrolnych.

Konieczność wprowadzenia zmian wynika również z obowiązku stosowania od 13 maja 2009 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 764/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego procedury dotyczące stosowania niektórych krajowych przepisów technicznych do produktów wprowadzanych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylające decyzję nr 3052/92/WE.

Projekt nowelizacji odnosi się również do wymagań zawartych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93, które ma być stosowane od 1 stycznia 2010 r. W szczególności dotyczy to proponowanych w projekcie regulacji umożliwiających wykonywanie badań kontrolnych wyrobów budowlanych znajdujących się u sprzedawców (dystrybutorów wg ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o wyrobach budowlanych).

Wejście w życie ustawy powinno, w wyniku zwiększenia intensywności i skuteczności działań kontrolnych organów nadzoru budowlanego, przyczynić się do skuteczniejszej ochrony nabywców wyrobów budowlanych przed wyrobami niebezpiecznymi lub wyrobami o gorszych właściwościach użytkowych niż deklarowane przez producenta, a w konsekwencji do podniesienia bezpieczeństwa użytkowania obiektów budowlanych oraz do utrzymania zgodności polskiego prawa, w zakresie objętym nowelizowaną ustawą, z prawem wspólnotowym.

Uzasadnienie szczegółowe do art. 1

1. Zmiana w art. 5 ww. ustawy ma na celu dostosowanie polskiego prawa do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 764/2008 ustanawiającego procedury dotyczące stosowania niektórych krajowych przepisów technicznych do produktów

wprowadzanych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylające decyzję nr 3052/92/WE w zakresie uznawania za nadające się do stosowania w budownictwie wyroby budowlane legalnie wprowadzane do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, przy czym dotyczy to wyrobów budowlanych nieobjętych jeszcze harmonizacją wspólnotową. Ograniczenia we wprowadzaniu takich wyrobów do obrotu w Polsce mogą wynikać wyłącznie z „nadrzędnych względów interesu publicznego”, rozumianych zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, związanym z art. 28 i 30 Traktatu Rzymskiego. W przypadku wyrobów budowlanych „nadrzędne względy interesu publicznego” należy rozumieć jako zapewnienie bezpieczeństwa użytkowania obiektów budowlanych, w których wyroby te zostaną zastosowane. Zgodnie z proponowanym nowym art. 5 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy uznaje się za nadające się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych wyroby budowlane, na które nie ustanowiono norm zharmonizowanych lub wytycznych do europejskich aprobat technicznych (wyroby nieobjęte środkami harmonizacyjnymi na szczeblu Wspólnoty), jeżeli wyroby te zostały wprowadzone legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej i posiadają właściwości użytkowe pozwalające na spełnienie przez obiekty budowlane, w których są stosowane, wymagań podstawowych, określonych w polskich przepisach techniczno-budowlanych, przy uwzględnieniu zasad wiedzy technicznej. Praktycznie oznacza to, że wyroby budowlane, objęte zakresem przedmiotowym rozporządzenia nr 764/2008, mogą być swobodnie wprowadzane do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez potrzeby ich znakowania znakiem budowlanym, a ewentualne działania ograniczające lub uniemożliwiające to wprowadzanie, będą prowadzone przez organy nadzoru budowlanego zgodnie z zasadami i trybem określonymi w tym rozporządzeniu.

2. W Głównym Urzędzie Nadzoru Budowlanego funkcjonuje System Nadzoru Rynku Wyrobów Budowlanych (SNRWB), do którego wojewódzcy inspektorzy nadzoru budowlanego wprowadzają określone informacje o podjętych działaniach i ich wynikach. System ten obejmuje zarówno wyroby budowlane objęte oznakowaniem CE, jak i wyroby znakowane znakiem budowlanym. Informacje o podjętych działaniach i ich wynikach w odniesieniu do wyrobów budowlanych oznakowanych CE są jednocześnie gromadzone i udostępniane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 39b ustawy o systemie oceny zgodności. Ponieważ zakres funkcjonowania SNRWB wykracza poza obszar wyrobów objętych systemem kontroli wyrobów w ramach

przepisów o systemie oceny zgodności (wyroby budowlane znakowane znakiem budowlanym), uznano za zasadne, aby działania organów nadzoru budowlanego w ramach SNRWB zostały prawnie dodatkowo uregulowane w ustawie o wyrobach budowlanych w możliwie najprostszej formie. Proponuje się stosowną zmianę przepisu art. 13 ust. 1 pkt 5 ustawy o wyrobach budowlanych, nakładającą na wojewódzkich inspektorów nadzoru budowlanego obowiązek przekazywania Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego informacji o przeprowadzonych kontrolach i wydanych postanowieniach i decyzjach, a także opiniach wydanych dla organów celnych. Jednocześnie uzupełnia się art. 14 ust. 1 o nowy pkt 5, zgodnie z którym Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego ma obowiązek gromadzenia tych informacji. Dodany w art. 14 nowy ust. 4 stanowi upoważnienie i wytyczne dla ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej do wydania rozporządzenia, w którym określony zostanie szczegółowy zakres informacji przekazywanych przez wojewódzkich inspektorów nadzoru budowlanego oraz sposób i termin przekazywania tych informacji Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego.

3. Mając na uwadze, że do wyrobów budowlanych ma zastosowanie szereg innych, odrębnych przepisów (przepisy sanitarne, przepisy o substancjach i preparatach chemicznych, przepisy o produktach biobójczych, przepisy o promieniotwórczości naturalnej wyrobów budowlanych, itp.), skuteczny nadzór rynku wyrobów budowlanych i eliminowanie z tego rynku wyrobów niebezpiecznych wymaga szerokiego współdziałania organów nadzoru budowlanego z innymi organami administracji publicznej, właściwymi dla zapewnienia przestrzegania tych odrębnych przepisów. Stosowne zobowiązania w tym zakresie zawiera przepis proponowanego nowego art. 14a.
4. Proponowana zmiana w art. 15 ma na celu doprecyzowanie dotychczasowych regulacji, w szczególności w odniesieniu do warunków i trybu usuwania wpisów w Wykazie. Jednocześnie, w związku z proponowanymi zmianami w art. 30 i 31, w których między innymi określone zostały decyzje stanowiące podstawę do dokonywania wpisów w Wykazie przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, konieczna była stosowna zmiana w zakresie upoważnienia do wydania rozporządzenia w sprawie prowadzenia przedmiotowego Wykazu.
5. Do nowego ust. 1a w art. 16 został przeniesiony przepis dotychczasowego art. 28, dotyczący wszczynania postępowania administracyjnego sprawie wyrobów budowlanych niespełniających wymagań ustawy. Wiąże się to z ujęciem w jednym rozdziale – Rozdział

- 4 Kontrola wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu – zarówno przepisów regulujących działalność kontrolą organów nadzoru budowlanego, jak i postępowanie administracyjne prowadzone przez te organy.
6. Zmiana w art. 16 ust. 2 jest związana z potrzebą doprecyzowania, w świetle dotychczasowych doświadczeń, uprawnień kontrolującego dotyczących prawa wstępu na teren obiektów i pomieszczeń, gdzie znajdują się wyroby i dokumenty objęte kontrolą. Ma to szczególne znaczenie w sytuacji, gdy kontrolowane są wyroby budowlane w zakładzie produkcyjnym, który stanowi wyodrębnioną od producenta jednostkę organizacyjną.
 7. Zmiana w art. 17 ust. 1 polega na jednoznacznym wskazaniu, że przez wymaganą w trakcie kontroli wyrobów budowlanych obecność kontrolowanego należy rozumieć również obecność osoby przez niego upoważnionej. Zmiana redakcyjna art. 17 ust. 3 ma na celu doprecyzowanie przedmiotu kontroli. Jednocześnie w przepisie wskazano, że stroną w postępowaniu administracyjnym w przypadku sprzedawcy może być wyłącznie ten sprzedawca („kontrolowany sprzedawca”), u którego została przeprowadzona kontrola wyrobu budowlanego. Tak więc w przypadku postępowania administracyjnego, wszczętego na podstawie wyników kontroli wyrobu budowlanego u sprzedawcy, inni sprzedawcy tego wyrobu budowlanego nie mogą być stroną postępowania. Wyłączenie w tym przypadku innych sprzedawców z postępowania powinno umożliwiać jego sprawniejszy przebieg.
 8. Nowe brzmienie art. 18 związane jest z objęciem kontrolą wyrobów budowlanych u importera jako podmiotu wprowadzającego wyroby budowlane do obrotu. Na importera wyrobu budowlanego nakłada się w trakcie kontroli takie same obowiązki wobec kontrolującego, jakie ma producent. Dodatkowo, w ust. 3 i 4 nakłada się dodatkowe obowiązki na sprzedawcę wyrobu budowlanego, jeżeli producent lub importer tego wyrobu ma siedzibę poza terytorium Polski. Taki sprzedawca będzie zobowiązany dostarczyć, na żądanie kontrolującego, w wyznaczonym terminie deklarację zgodności kontrolowanego wyrobu budowlanego, a w przypadku wyrobów mogących stwarzać zagrożenie dla życia, zdrowia lub środowiska również dokumentację techniczną wyrobu.
 9. Zmiana przepisu art. 19 ust. 2 jest konsekwencją wprowadzenia kontroli wyrobów budowlanych u importera.
 10. Nowe przepisy art. 22c regulują możliwość zabezpieczania, w drodze postanowienia, wyrobów budowlanych w trakcie kontroli i postępowania administracyjnego przed ich

dalszym przekazywaniem, na okres do 2 miesięcy. W ust. 1 określone zostały szczegółowo warunki umożliwiające zastosowanie przez właściwy organ procedury zabezpieczenia wyrobów budowlanych przed dalszym ich przekazywaniem. W przypadku podjęcia dobrowolnych działań naprawczych przez kontrolowanego, możliwe będzie wcześniejsze stwierdzenie wygaśnięcia postanowienia.

11. Zmiana w art. 25 ust. 1 umożliwia organom nadzoru poddawanie kontrolowanego wyrobu budowlanego badaniom kontrolnym w celu ustalenia, czy wyrób rzeczywiście posiada deklarowane przez producenta właściwości użytkowe. Badaniom kontrolnym mogą być poddawane wyroby budowlane zabezpieczone przed dalszym przekazywaniem na podstawie przepisu art. 22c u producenta, importera lub sprzedawcy. Dotychczasowe brzmienie ust. 1 uniemożliwiało przeprowadzenie badań kontrolnych wyrobu budowlanego, jeżeli z przedstawionych dokumentów związanych z oceną zgodności wyrobu wynikało, że wyrób spełnia wymagania określone ustawą oraz ograniczało możliwość ich dokonywania wyłącznie do wyrobów kontrolowanych u producenta. Proponowana regulacja umożliwi skuteczniejszą kontrolę i eliminowanie wyrobów budowlanych o właściwościach innych (gorszych) niż deklarowane w dokumentach na każdym etapie obrotu.
12. Zmiana w art. 26 ust. 3 jest związana z proponowaną zmianą art. 25 ust. 1. Skoro kontrolowane wyroby budowlane u producenta, importera i sprzedawcy mogą być poddane badaniom kontrolnym, to podmioty te powinny również uiszczać opłatę stanowiącą równowartość kosztów przeprowadzonych badań, jeżeli badania wykazały, że wyrób nie spełnia wymagań ustawy.
13. Uchylenie art. 28 jest konsekwencją wprowadzenia w art. 16 ust. 1a. Również zbędna jest odrębna regulacja w art. 29 dotycząca zabezpieczania wyrobu budowlanego w trakcie postępowania administracyjnego, a możliwość zabezpieczenia zapewnia przepis art. 22c.
14. Zmiany w art. 30 i 31 oraz nowy art. 31a mają na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących sposobów orzekania przez organy nadzoru budowlanego w sprawach wyrobów budowlanych niespełniających wymagań ustawy oraz uwzględnienie w tych przepisach importera wyrobów budowlanych. Proponowane zmiany w art. 30 umożliwiają dodatkowo organom nadzoru budowlanego orzekanie wobec kontrolowanego sprzedawcy, w drodze decyzji, nakaz wycofania z obrotu wyrobu budowlanego niespełniającego wymagań wynikających z ustawy, jeżeli producent lub importer tego wyrobu mają siedzibę

poza terytorium Polski. Zmiana w art. 31 ust. 1 jest konsekwencją wprowadzenia możliwości dokonywania kontroli wyrobów budowlanych również u importera. W nowym art. 31a znalazły się dotychczasowe przepisy art. 30 ust. 3, ust. 5, ust. 6 i 7, przy czym regulacje zawarte w tych przepisach mają zastosowanie do postanowień i decyzji wydawanych zgodnie z art. 30 i 31, a więc dotyczących producenta, importera i sprzedawcy. Jednocześnie w ust. 4 tego artykułu wskazano, mając na uwadze analogiczny przepis w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, że decyzje i postanowienia dotyczące wyrobów budowlanych niespełniających wymagań ustawy powinny mieć na celu zapewnienie bezpieczeństwa, zdrowia i życia nie tylko konsumentów, ale również użytkowników. Wprowadzenie przedmiotowych regulacji przyczyni się do skuteczniejszego eliminowania z rynku wyrobów budowlanych niespełniających wymagań ustawy, a pochodzących z innych krajów.

15. Nowe brzmienie art. 33 ust. 1 jest konsekwencją wprowadzenia kontroli wyrobów budowlanych u importera. Jednocześnie w przepisie wskazano, że stroną w postępowaniu administracyjnym w przypadku sprzedawcy może być wyłącznie ten sprzedawca („kontrolowany sprzedawca”), u którego została przeprowadzona kontrola wyrobu budowlanego. Tak więc w przypadku postępowania administracyjnego, wszczętego na podstawie wyników kontroli wyrobu budowlanego u sprzedawcy, inni sprzedawcy tego wyrobu budowlanego nie mogą być stroną postępowania. Wyłączenie w tym przypadku innych sprzedawców z postępowania powinno umożliwiać jego sprawniejszy przebieg.
16. Zmiany w przepisach karnych ustawy wynikają z potrzeby ujednoczenia tych przepisów w odniesieniu do wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu z oznakowaniem CE i wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu ze znakiem budowlanym. Dotychczas sankcje karne w odniesieniu do wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu z oznakowaniem CE są zawarte w ustawie o systemie oceny zgodności, przy czym czyny zabronione kwalifikowane są jako przestępstwa. Natomiast w odniesieniu do wyrobów budowlanych, wprowadzanych do obrotu ze znakiem budowlanym, sankcje karne są zawarte w ustawie o wyrobach budowlanych, przy czym czyny zabronione są kwalifikowane jako wykroczenia. Również samo sformułowanie przedmiotu sankcji w obu ustawach jest inne. W tej sytuacji, mając na uwadze specyfikę wyrobów budowlanych w sposób szczególny podkreśloną w prawie unijnym (wymagania zasadnicze/podstawowe określone przez dyrektywę 89/106/EWG dotyczą obiektów budowlanych, a nie wyrobów budowlanych), celowe jest, aby przepisy karne zawarte w ustawie o wyrobach

budowlanych dotyczyły wszystkich wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu. Proponowane brzmienie art. 34 wprowadza jednakowe sankcje karne w odniesieniu do wyrobów oznakowanych CE, jak i znakiem budowlanym, przy czym czyny zabronione w tym artykule zostały przekwalifikowane z kategorii wykroczenia na przestępstwo (zmiana art. 36). Wprowadzono przy tym, podobnie jak to ma miejsce w art. 47 ustawy o systemie oceny zgodności, karę grzywny za umieszczanie na wyrobie budowlanym znaków podobnych do oznakowania CE lub znaku budowlanego, jeżeli znaki takie mogą wprowadzić w błąd użytkownika, konsumenta lub sprzedawcę takiego wyrobu budowlanego.

Uzasadnienie szczegółowe do art. 2

1. Zmiana w art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.) jest związana z przeniesieniem przepisów karnych dotyczących wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu z oznakowaniem CE do ustawy o wyrobach budowlanych.
2. Zmiana w art. 39a w ust. 3 pkt 2 ma charakter redakcyjny i wynika z proponowanych zmian w przywołanych tam przepisach ustawy o wyrobach budowlanych.
3. Zmiana art. 44 ustawy o systemie oceny zgodności ma na celu stworzenie podstaw prawnych do notyfikacji Komisji Europejskiej decyzji organów nadzoru budowlanego dotyczących wyrobów budowlanych, wydawanych na podstawie przepisów ustawy o wyrobach budowlanych. W obecnym brzmieniu art. 44 Prezes UOKiK jest zobowiązany do notyfikacji Komisji Europejskiej wyłącznie decyzji organów wyspecjalizowanych, o których mowa w art. 41c ust. 3 pkt 1 – 3 oraz ust. 5 ustawy o systemie oceny zgodności. Ponieważ, zgodnie z art. 1 ust. 3 ustawy o systemie oceny zgodności, przepisów art. 41c nie stosuje się do wyrobów budowlanych, Prezes UOKiK nie ma obecnie podstaw prawnych do notyfikacji decyzji organów nadzoru budowlanego dotyczących wyrobów budowlanych, pomimo, że jest to wymagane postanowieniami art. 21 dyrektywy Rady 89/106/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych.

Podmioty zainteresowane pracami nad projektem ustawy

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Infrastruktury, w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

Do prac nad projektem nie zostały zgłoszone podmioty zainteresowane tymi pracami w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej i została zaopiniowana przez Urząd Komitetu Integracji Europejskiej.

Projektowane regulacje nie podlegają procedurze notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.). Proponowane zmiany dotyczą, z wyjątkiem zmian w art. 5 ustawy o wyrobach budowlanych (art. 1 pkt 2 projektu), zmian i uzupełnień legislacyjnych dotyczących zasad i procedur kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu i uwzględniają regulacje rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93.

Proponowana zmiana w art. 5 ustawy o wyrobach budowlanych odnosi się bezpośrednio do regulacji zawartych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 764/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającym procedury dotyczące stosowania niektórych krajowych przepisów technicznych do produktów wprowadzanych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylającym decyzję nr 3052/92/WE. Jednocześnie, proponowana nowa regulacja w art. 5 ustawy o wyrobach budowlanych jest zgodna z art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady nr 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych.

Projekt ustawy nie dotyczy problematyki samorządu terytorialnego, jak również nie odnosi się do relacji między samorządem terytorialnym a organami administracji rządowej i w związku z tym nie wymaga rozpatrzenia przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Eliminacja wyrobów budowlanych niespełniających deklarowanych parametrów podniesie poziom ochrony konsumentów, zarówno w zakresie bezpieczeństwa użytkowania obiektów budowlanych, jak i ograniczenia kosztów ich eksploatacji.

Podniesienie skuteczności działań nadzoru budowlanego wpłynie również pozytywnie na warunki funkcjonowania producentów wyrobów budowlanych działających zgodnie z prawem, w tym zgodnie z przepisami technicznymi.

Producent, który sprzedaje wyroby budowlane niezgodne z wymaganiami, uzyskuje szereg korzyści:

- mniejsze koszty surowca (z uwagi na zastosowaną ilość i jakość),
- mniejsze koszty związane z wyposażeniem i funkcjonowaniem laboratoriów zakładowych,
- brak odrzutów z produkcji (nawet najbardziej rzetelnym firmom zdarzają się błędy produkcyjne, ale są wychwytywane przez zakładową kontrolę produkcji i takie wyroby nie są wprowadzane na rynek).

Efektom tej nieuczciwej konkurencji jest:

- obniżanie ceny przez nieuczciwych producentów i wypieranie z rynku producentów rzetelnych – ci ostatni nie są w stanie, bez „zepsucia” produktu, obniżyć kosztu, a w efekcie ich ceny,
- uzyskiwanie przez nieuczciwych producentów, w sytuacji dużego popytu (akceptującego dany poziom cen), zdecydowanie większej stopy zysku.

Utrzymywanie się, w dłuższym okresie, tej nieuczciwej przewagi konkurencyjnej spowoduje wzrost liczby wyrobów niespełniających deklarowanych parametrów, a co za tym idzie – obniżenie jakości obiektów budowlanych.

Podniesienie skuteczności nadzoru nad rynkiem wyrobów budowlanych poprawi sytuację na rynku budownictwa (wykonawstwo) przez ograniczenie możliwości uzyskiwania podobnej, nieuczciwej, przewagi konkurencyjnej.

Proponowane zmiany dotyczące przepisów karnych, a w szczególności zakwalifikowanie czynów określonych w art. 34 jako przestępstwa również w odniesieniu do wyrobów budowlanych oznakowanych znakiem budowlanym, wpłynie na zwiększenie obowiązków podmiotów uprawnionych do prowadzenia postępowania karnego. Mając na uwadze, że liczba powiadomień o wykroczeniach, o których mowa w obecnym art. 34 ustawy o wyrobach budowlanych, wyniosła w 2007 r. – 85, a w 2008 r. – 71 powiadomień, należy szacować, biorąc pod uwagę intensyfikację i zwiększenie skuteczności działań kontrolnych, że liczba postępowań karnych związanych z czynami określonymi w proponowanym nowym brzmieniu art. 34, w odniesieniu do wyrobów budowlanych objętych znakowaniem znakiem budowlanym, wyniesie ok. 100 – 120 postępowań rocznie.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Regulacje projektowanej ustawy nie mają bezpośredniego wpływu na budżet państwa i na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Skutki finansowe nowych rozwiązań dotyczących działalności organów nadzoru budowlanego w zakresie kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu będą realizowane w ramach wydatków planowanych w ustawie budżetowej na dany rok w budżetach właściwych dysponentów części budżetowych.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane regulacje nie będą miały bezpośredniego wpływu na rynek pracy, nie licząc zwiększenia zatrudnienia u wojewódzkich inspektorów nadzoru budowlanego.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przepisy niniejszej regulacji będą miały wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Proponowane usprawnienia działań kontrolnych organów nadzoru budowlanego powinny przyczynić się do skutecznego eliminowania z rynku wyrobów naruszających prawo. Tym samym powinno to korzystnie wpłynąć na wyniki finansowe przedsiębiorców wprowadzających do obrotu wyroby spełniające wszystkie wymogi prawne i formalne.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane regulacje nie zawierają przepisów mających wpływ na sytuację i rozwój regionów.

6. Konsultacje społeczne

Przygotowanie projektu poprzedzone było dyskusją nad założeniami do zmian w ustawie o wyrobach budowlanych przeprowadzoną w czasie pięciu Konferencji Regionalnych zorganizowanych przez Ministra Infrastruktury i Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego przy współpracy ze Związkiem Pracodawców – Producentów Materiałów dla Budownictwa.

W konferencjach wzięło udział kilkuset przedsiębiorców (producenci, dystrybutorzy i inni uczestnicy rynku budowlanego) oraz pracownicy powiatowych i wojewódzkich organów nadzoru budowlanego. Założenia zmian, na których oparto niniejszy projekt ustawy, uzyskały powszechną akceptację uczestników konferencji.

Projekt nowelizacji ustawy został przekazany do konsultacji społecznych i środowiskowych do następujących organizacji: Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa, Izba Architektów Rzeczypospolitej Polskiej, Izba Gospodarcza Gazownictwa; Konfederacja Pracodawców Polskich, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, Konfederacja Budownictwa i Nieruchomości, Korporacja Przedsiębiorstw Budowlanych UNI-BUD, Krajowa Izba Gospodarcza, Krajowa Izba Urbanistów, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Producentów Zabezpieczeń Przeciwożarowych i Sprzętu Ratunkowego, Polska Izba Inżynierów Budownictwa, Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, Polskie Okna i Drzwi – Związek Producentów, Dostawców i Dystrybutorów, Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa, Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych, Stały Przedstawiciel Kongresu Budownictwa Polskiego, Stowarzyszenie Architektów Polskich, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych, Stowarzyszenie Producentów Betonów, Stowarzyszenie Producentów Cementu, Stowarzyszenie Producentów Pap, Stowarzyszenie Producentów Styropianu, Stowarzyszenie Producentów Wełny Mineralnej i Szklanej, Związek Pracodawców – Producentów Materiałów Budowlanych, Związek Producentów Ceramiki Budowlanej i Silikatów, Związek Zawodowy „Budowlani”, Związek Mostowców RP.

Konsultacje wykazały, że zaproponowane w projekcie regulacje zmierzające do podniesienia efektywności działań kontrolnych nadzoru budowlanego, są pozytywnie oceniane przez te organizacje. Dwie organizacje, a mianowicie Stowarzyszenie Producentów Wełny Mineralnej i Szklanej oraz Polska Izba Inżynierów Budownictwa, zgłosiły kilka uwag szczegółowych do poszczególnych przepisów projektu ustawy, niezmieniających istoty proponowanych regulacji. Propozycje te ze względów merytorycznych i formalnych nie zostały uwzględnione.